

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Свети апостол Павле рекао је једном приликом *ово је време ђријаїно, ово је време сїасења*. И ми данас браћо и сестре налазимо се буквално на почетку једнога таквога времена, времена благополучног, времена погодног, времена спасења. То време је овај свети велики пост у који смо закорачили пре два дана а треба да нас он доведе до витлејемске пећине, до Богомладенца Христа. Тај пут који нам је Црква одредила јесте, у ствари, пут нашега спасења. Како се остварује спасење то учи света Црква, то учи Јеванђеље Христово, то слушамо сваки дан у храму Божијем када присуствујемо светој литургији. Увек се чује по једна истина из Јеванђеља Христовога, по једна поука, по једна дивна прича која нас крепи и упућује на пут спасења.

Данас у светом Јеванђељу чули сте браћо и сестре, причу о ономе богаташу коме, вели, роди њима. Он не зна шта ће са толиким плодом који њива доноси и пита себе: Шта да радим? Где ћу сабрати толико благо своје? И онда одлучује - порушићу старе житнице, саградићу нове и у њих ћу сабрати сво благо своје. А онда рећи ћу души својој: Душо имаш много блага за много година једи, пиј, уживај и весели се. Тако мисли човек земаљски, тако мисли човек који не зна за Бога, тако мисли онај ко у Бога не верује. А на такву његову философију, на такве његове мисли Бог му одговара: Безумниче, још ове ноћи узеће душу твоју од тебе а што си припремио чије ће бити?

То значи браћо и сестре, да човек који сабира само земаљско благо, који мисли само на јело, пиће, уживање, весеље, да је он по речи Господњој безуман. Зашто безуман? Зато што не схвата смисао овога живота. Није смисао овде на земљи браћо и сестре да једемо, пијемо, веселимо се, уживамо, него да овим животом заслужимо живот вечни којег је Господ донео људима и предао им у Цркви својој да се томе животу учимо, да се трудимо да га задобијемо. И на

крају данашњег Јеванђеља каже Господ, као што би овом богаташу тако бива свакоме који се богати на земљи а не богати се у Богу.

Данас, данас је цео свет огрезнуо браћо и сестре, у ту тежњу и жељу и трком и борбом за материјална богатства. Цео свет, и нажалост многи, многи хришћани виде циљ живота свога у томе да стекну што више, да што лепше проживе, да што више уживају, да што више угађају себи, својим гресима, својим страстима. И тако заслужујемо ове страшне речи Господње безумниче, још ове ноћи узеће душу од тебе, а што си спремио чије ће бити!? То важи за богаташе, то важи за свакога онога који је за било шта земаљско привезан душом и срцем својим. Дакле, за свакога онога који нешто ставља испред Бога, којему је нешто важније од Бога и његове душе. Е такви су људи у ствари, безумни који не знају ради чега живе овде на земљи. А Господ је дошао и оставио своје заповести, оставио Јеванђеље Христово да по њима живимо и тако заслужимо Царство небеско и добијемо живот вечни у њему.

Тако су радили светитељи Божији. Данас је свети апостол и јеванђелист Матеј који је био један од тих тада обичних људи, био је цариник, скупљао је порез за цара римскога, и наравно сви ти цариници тада, као и сада, умели су да нешто и за себе ућаре од тога. Али видите Господ наилазећи поред његове царинарнице, поред његове, данас канцеларије, где је он радио позва га и он остави све и пође за њим. То значи да је његова душа била припремљена за тај позив, он је у том моменту осетио да га зове не обичан човек него да зове Бог на неку узвишену мисију и он је оставио све, кренуо за Господом, био његов ученик, записао његово учење у своме Јеванђељу које ми читамо и у цркви и у дому своме. Треба се богатити у Богу, јер само је онај богат ко Бога има. Јер богатство и долази од речи Бог. Ко има Бога има богатство. Ништа му друго не треба, јер Бог замењује све оно што човеку треба и даје човеку све оно што њему треба и за овај земаљски и за вечни живот.

Тако да се трудимо браћо сестре, у току овога светог поста. И ми припремамо себе за сусрет са Богомладенцем Христом, за сусрет са Богом. Да богатимо себе у Богу, што значи вршење светих заповести кроз свете тајне и свете врлине, припремајући се достојно и за свету Тајну причешћа. Зато је пост Црква одредила да тело своје укротимо, умиримо посном храном, да мисли своје вежемо за Бога, за вечни живот, за душу своје, а не за телесне, пролазне ствари, страсти и сласти. Тако се треба богатити у Богу, јер само такви који Бога имају у души својој, у срцу своме, они ће бити достојни Царства небескога и живота вечнога кога Господ дарује свима онима који га љубе. А љубе га они који врше Његове заповести, то је Господ изричито рекао у своме Јеванђељу. *Онај који ме љуби заповести моје држи.*

Останимо браћо и сестре на путу Божијем, на путу спасења, на путу светог Саве, на путу свих светитеља Божијих који су животом на земљи Богу угодили и задобили Царство небеско. Нека би Господ њиховим светим молитвама удостојио и нас недостојне да и ми послужимо Богу својим животом овде на земљи, да се богатимо у Богу и да тако живећи и учећи нашу децу и омладину томе животу припремимо себе када пођемо одавде, а једнога дана сви морамо поћи, да нас Господ прими у Царство своје небеско и дарује нам живот вечни, да бисмо тамо и ми са свима светима славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нек је срећан и Богом благословен почетак овога поста, да дочекамо и његов завршетак и празник рођења Христовога. Амин Боже дај.